

Одлука о привременом обустављању приватизације станава

Користећи се овлашћењима која су ми дата чланом V Анекса 10 (Споразум о цивилној имплементацији Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II. 1. (д) истог Споразума према којем Високи представник “пружа помоћ, када то оцијени неопходним, у изналажењу рјешења за све проблеме који се појаве у вези са цивилном имплементацијом”;

Позивајући се на став XI. 2 Закључака Савјета за имплементацију мира који се састао у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет поздравио намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора да би помогао у изналажењу рјешења за проблеме, како је претходно речено, “доношењем обавезујућих одлука, када то буде сматрао неопходним,” у вези са одређеним питањима, укључујући (у складу са подставом (ц) овог става) и “друге мјере у сврху обезбјеђивања имплементације Мировног споразума на читавој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Позивајући се даље на члан I: 1. поменутог Анекса 10 који се искључиво односи на промовисање поштивања људских права и повратка расељених лица и избјеглица;

Узимајући у обзир важност коју Управни одбор Савјета за имплементацију мира даје питању убрзања повратка избјеглица и обезбјеђивању потпуне и недискриминирајуће имплементације имовинских закона БиХ;

Узимајући надаље у обзир потребу да се на цјелокупној територији Босне и Херцеговине, на најефикаснији и најправеднији начин проведу закони у вези са повратом имовине, те да се обезбиједи усклађено провођење тих закона у сваком ентитету;

Свјестан да су се многи случајеви нелегалног откупа станова догодили, или се могу ускоро догодити, чиме би се умањиле бројне могућности за обезбјеђивање алтернативног смјештаја који је потребан да би се обезбиједила пуна имплементација имовинских закона;

Констатујући да ентитетски званичници надлежни за рјешавање избјегличких и стамбених питања нису били у могућности да након вишемјесечних преговора постигну договор о конкретним одредбама неопходним за горе споменути процес усклађивања, те да је истекао рок који су поставили ентитети на имовинској конференцији у Теслићу, да се постигне потпуна хармонизација до 15. новембра 2001. године;

Узимајући у обзир и имајући у виду горе наведено, овим доносим:

ОДЛУКА О ПРИВРЕМЕНОМ ОБУСТАВЉАЊУ ПРИВАТИЗАЦИЈЕ СТАНОВА

Члан 1.

Сви надлежни органи власти на територији Републике Српске ће одмах прекинути сваки даљи поступак потврђивања уговора о купопродаји станова у складу са Законом о приватизацији државних станова, који су закључени на основу уговора о коришћењу или поступка обнове уговора после 1. априла 1992. године, до доношења нове одлуке.

Поред тога, у процесу укњижбе купопродајних уговора за станове у складу са Законом о приватизацији државних станова, сви судови на територији Републике Српске ће вратити надлежним органима власти уговоре о купопродаји станова који су закључени на основу уговора о коришћењу или поступка обнове уговора после 1. априла 1992.

године, а нису још регистровани у Земљишним књигама. Надлежни органи власти морају провјерити законитост тих враћених уговора у складу са Упутством које ће донијети Министарство за урбанизам, стамбено комуналне послове, грађевинарство и екологију Републике Српске.

Члан 2.

Ова Одлука се објављује без одлагања у Службеном гласнику Републике Српске, и ступа на снагу осам дана након објављивања.

Сарајево, 4. децембар 2001. године

Волфганг Петрич
Високи представник